

Dyrevernalliansen

Brenneriveien 7, 0182 Oslo
(+47) 22 20 16 50

kontor@dyrevern.no
www.dyrevern.no

facebook.com/dyrevern
twitter.com/dyrevern

Org. nr.: 983 482 392
Kontonr.: 0537 34 87378

Til:

Nærings- og fiskeridepartementet
postmottak@nfd.dep.no

Kopi:

Landbruks- og matdepartementet
postmottak@lmd.dep.no

Oslo, 20.02.2023

Dødelighet som velferdsindikator hos oppdrettsfisk

Dyrevernalliansen ønsker å supplere vårt hørings svar til arbeidet med dyrevelferdsmeldingen med ytterligere informasjon om relevansen av dødelighet som velferdsindikator hos oppdrettsfisk. Dette anses nødvendig fordi vi opplever at andre høringsinstanser har spredd usikkerhet rundt de faglige vurderingene av dødelighet som indikator på velferd og faktagrunnlaget som disse bygger på.

Her vil vi særlig trekke frem innspillet fra Sjømat Norge¹, datert 31. august 2022, hvor det vises til dødelighetsstatistikk hos landdyr som er direkte feil eller i beste fall grovt misvisende. I tillegg registrerer vi at det i innspillet fra oppdrettsselskapet Cermaq², også datert 31. august 2022, argumenteres med at dødelighet ikke er en indikator på velferd, noe som fremstår både unyansert og ufaglig.

I dette supplerende innspillet til dyrevelferdsmeldingen vil vi kort redegjøre for de faglige argumentene som ligger til grunn for bruken av dødelighet som en indikator på velferd hos oppdrettsfisk. I tillegg vil vi kort vise til rapportert dødelighetsstatistikken for produksjonsdyr, med den hensikt å få frem at det er store forskjeller mellom oppdrettsfisk og landdyr.

Dødelighet som indikator på velferd

Dødelighet har blitt brukt som en indikator på dyrehelse og dyrevelferd i husdyrproduksjon med landdyr i lang tid. De senere årene har denne indikatoren blitt supplert med mer raffinerte indikatorer for velferd og helse på individnivå.³ Likevel benyttes dødelighet fortsatt som en sentral gruppebasert indikator i de mest intensive produksjonene, som fjørfehold. Dødelighet inngår derfor også i bransjens egne dyrevelferdsprogrammer.⁴

Ettersom dødelighet er ansett som en relevant velferdsindikator for produksjonsdyrene i landbruket, bør vi legge til grunn at relevansen også vil være gjeldende for produksjonsdyr som holdes i vann. Faglig sett kan det faktisk argumenteres for at dødelighet er en enda mer relevant indikator for oppdrettsfiskens velferd og helse, ettersom den store mengden fisk som holdes i hver enkelt merd vanskeliggjør bruken av mer raffinerte individbaserte indikatorer.

Oppdrettsselskapet Cermaq hevder i sitt innspill til Nærings- og fiskeridepartementet at dødelighet ikke er en indikator på velferd. Oppdrettsselskapet begrunner dette med behovet for utsortering og human avliving, og skriver blant annet:

*"Til tross for forebyggende tiltak kan det oppstå situasjoner der det kommer smitte inn i et anlegg, og dyr som har hatt svært god velferd hele sitt liv kan få en dramatisk forverring med stor dødelighet i løpet av få døgn (...) For å ivareta velferden er det viktig med utsortering og human avliving av fisk før den får uholdbart dårlig velferd. Dødelighet er derfor ikke et mål for fiskevelferd."*²

¹ Sjømat Norge, "Innspill til arbeidet med utarbeidelse av Stortingsmelding om dyrevelferd", Høringsinnspill til Nærings- og fiskeridepartementet, 31. august 2022.

² Cermaq, "Innspill til stortingsmelding om dyrevelferd", Høringsinnspill til Nærings- og fiskeridepartementet, 31. august 2022.

³ Animalia, *Kjøttets tilstand 2022 - Status i norsk kjøtt- og eggproduksjon*, 2022, s. 88.

⁴ Animalia, *Kjøttets tilstand 2022 - Status i norsk kjøtt- og eggproduksjon*, 2022, s. 89.

Selv om det er mulig å nyansere og forklare dødelighet på et oppdrettsanlegg, finnes det ingen støtte for Cermaqs argument i fagmiljøene. Fiskehelse rapporten 2021, som utgis av Veterinærinstituttet, slår fast at den høye dødeligheten hos sjøfatt laks er et tydelig tegn på at oppdrettsnæringen som helhet har et velferdsproblem.⁵ FISHWELL-håndboka, som er utformet av Nofima basert på en omfattende kunnskapsinnhenting fra etablert praksis og tilgjengelig kunnskap om fiskens helse og velferd, anvender dødelighet som en sentral gruppebasert indikator på fiskevelferd. Håndboka slår blant annet fast at: "Høy eller økt dødelighet tyder på at det er et velferdsproblem i karet eller merden, og at en umiddelbart bør identifisere årsaken og iverksette forebyggende tiltak."⁶

Cermaqs argument samsvarer heller ikke med empiriske data for hva som driver dødeligheten i oppdrettsnæringen, og særlig ikke i sjøfasen. I tradisjonelle sjømerder er det per i dag i liten grad mulig å foreta individuell overvåking av lakseindividenes helse- og velferd. Dette vanskeliggjør effektiv utsortering og human avliving av syk og skadet fisk.

Faglig sett er det en klar sammenheng mellom dårlig velferd og høy dødelighet. Det er blant annet godt etablert at mekaniske skader relatert til avlusing er en av de viktigste driverne bak både dårlig velferd og høy dødelighet hos fisken.⁷ Dersom en stor andel laks dør i løpet av produksjonen på selskapets anlegg, vil dette gi en indikasjon på at velferden ikke er god nok.

Dersom det har blitt ansett som dyrevelferdsmessig nødvendig å avlive en stor andel av dyrene underveis i produksjonen, kan dette også indikere at det foreligger et underliggende dyrevelferdsproblem. Dyrevelferdslovens § 8 fastslår at "Dyreholder skal påse at driftsformer, metoder, utstyr og tekniske løsninger som brukes til dyr, er egnet til å ivareta hensynet til dyrenes velferd."⁸ Dersom en stor andel av produksjonsdyrene må avlives fordi belastningen er blitt for stor, eller fordi det har kommet smitte inn i anlegget, kan det stilles spørsmål ved om dyreholderen har levd opp til kravene som loven stiller.

Observert dødelighet hos oppdrettslaks og landdyr

Sjømat Norge har i sitt innspill til Nærings- og fiskeridepartementet trukket paralleller mellom dødeligheten i oppdrettsnæringen med dødelighet vi ser hos enkelte produksjonsdyr i landbruket. De skriver:

*"Det er likevel verdt å merke seg at til tross for at landbruket er vår eldste form for industriell animalsk matproduksjon, og at antallet individer av landdyr både spesifikt for de ulike artene, men også samlet sett ligger langt under det totale laksepopulasjonen på årlig basis (antall individer), er dødeligheten på de ulike landdyrartene mellom 2,64% (slaktekylling), til 14% (storfe, ca. 7 % kalv og 7 % voksne) og 13% (smågris til avvenning), og opptil 18% (lammedødelighet på beite) (Animalia Rapport for kjøttets tilstand 2021). Dette til tross for at produksjonssyklusen for flere landdyrarter er betydelig kortere enn i akvakultur (eks. 30 dager i snitt for slaktekylling mot 2,5 til 3 år for laks i oppdrett)."*⁹

Innledningsvis er det her viktig å påpeke at det er helt umulig å trekke noen grad av sammenligning mellom dødelighet på land og i vann når det gjelder antall døde individer. Om lag 54 millioner laks døde i sjøfasen i 2021.⁹ Til sammenligning besto hele den norske slaktekyllingproduksjonen av om lag 76 millioner dyr det samme året.¹⁰

I tillegg fremstår det svært krevende å trekke gode sammenligninger selv dersom vi begrenser sammenligningen til dødelighet i prosent. Dyrevernalliansen har gjennomgått dødelighetstallene for landdyr som Sjømat Norges har oversendt departementet, og finner at flere av disse tallene enten er feil eller misvisende.

⁵ Sommerset, I., Walde, C.S., Bang Jensen, B., Wiik-Nielsen, J., Bornø, G., Oliveira, V.H.S., Haukaas, A. og Brun, E. *Fiskehelse rapporten 2021*, Veterinærinstituttet, 2022, s. 4.

⁶ Noble, C., Nilsson, J., Stien, L. H., Iversen, M. H., Kolarevic, J. og Gismervik, K. (red.), *Velferdsindikatorer for oppdrettslaks: Hvordan vurdere og dokumentere fiskevelferd*, 2018, s. 28.

⁷ Sommerset, I., Walde, C.S., Bang Jensen, B., Wiik-Nielsen, J., Bornø, G., Oliveira, V.H.S., Haukaas, A. og Brun, E. *Fiskehelse rapporten 2021*, Veterinærinstituttet, 2022, s. 47.

⁸ Lov 19. juni 2009 nr 97 om dyrevelferd (dyrevelferdsloven), § 8.

⁹ Sommerset, I., Walde, C.S., Bang Jensen, B., Wiik-Nielsen, J., Bornø, G., Oliveira, V.H.S., Haukaas, A. og Brun, E. *Fiskehelse rapporten 2021*, Veterinærinstituttet, 2022, s. 16.

¹⁰ Animalia, *Kjøttets tilstand 2022 - Status i norsk kjøtt- og eggproduksjon*, 2022, s. 40.

I det følgende vil vi gjennomgå tilgjengelig dødelighetsstatistikk for enkelte kategorier av produksjonsdyr i landbruket, med sikte på å korrigere og nyansere statistikken som Sjømat Norge har fremlagt for departementet. Der Dyrevernalliansen har foretatt egne utregninger, vil disse fremgå av vedlegget.

Laks

Andelen laks som dør i sjøfasen i norsk oppdrettsnæring har ligget stabilt over flere år. Fordi næringen produserer et stadig høyere volum fisk, ble det i 2021 satt ny rekord i antall døde laks i sjøfasen. Hele 54 millioner matfisk døde før slakt dette året, noe som utgjør 15,5 prosent. Snittet de siste fem årene er også tilsvarende høyt, 15,3 prosent.¹¹

Dyr	Dødelighet 2021 (%)	Dødelighet 2020 (%)	Dødelighet 2019 (%)	Dødelighet 2018 (%)	Dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Laks, matfisk	15,5	14,8	16,1	14,7	15,5	15,3

Når dødeligheten hos oppdrettslaks omtales, refereres det som oftest bare til sjøfasen. En stor andel av fisken dør imidlertid tidligere i produksjonsløpet, i settefiskfasen. Selv om dataene som rapporteres fra norske settefiskanlegg er mangelfulle, har Veterinærinstituttets prosjekter «Småfiskvel» og «Setfiskvel» vist at dødeligheten med all sannsynlighet er minst like høy i ferskvannsfasen som i sjøfasen.^{12,13} Fiskehelse rapporten 2021 oppgir ikke antallet døde fiskeyngel under 3 gram (som er gruppen med høyest dødelighet), men for den større settefisken oppgis det at hele 33,4 millioner individer døde i 2021.¹⁴

Fiskeridirektoratets statistikk over settefiskproduksjon er i dag den eneste kilden som kan gi oss en indikasjon på det samlede omfanget av dødelighet i settefiskfasen. Her fremkommer det at det i 2021 ble klekket over 522 millioner lakseyngel.¹⁵ Samme år ble nær 135 millioner registrert som tapt.¹⁶ Om lag halvparten av den tapte yngelen ble registrert som dødfisk, mens den andre halvparten er oppgitt som destruert.

Skillet mellom kategoriene «dødfisk» og «destruksjon» er uklart. Mattilsynet fører ikke oversikt over årsakene til dødelighet hos lakseyngel, og det er vanskelig å fastslå hvor stor andel av fisken som var døende eller som ble destruert av velferdsmessige årsaker. Blant årsakene som næringen oppgir som grunnlag for destruksjon finner vi imidlertid kvalitetsavvik, sykdom, agensforekomst og mangel på omsetning.¹⁷

Fordi skillet mellom tapskategoriene er uklart, kan det argumenteres for at begge kategoriene for tap bør innregnes når vi omtaler dødelighet i settefiskfasen. Det vil i så tilfelle gi oss en anslått dødelighet hos settefisk på 25,6 prosent i 2021, og et snitt på 22,5 prosent de siste fem årene. Dette er imidlertid et svært usikkert estimat, ettersom yngel klekket og yngel tapt i ett kalenderår ikke er én gruppe. Noe yngel vil klekkes og dø i samme år, mens noe yngel vil leve over årsskiftet og dø i påfølgende år. I mangel av bedre data som følger fiskegrupper over tid, er dette likevel beste tilgjengelige estimat av dødelighet i settefiskfasen.

Dyr	Estimert dødelighet 2021 (%)	Estimert dødelighet 2020 (%)	Estimert dødelighet 2019 (%)	Estimert dødelighet 2018 (%)	Estimert dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Laks - settefisk	25,6	22,3	20,1	20,5	23,8	22,5

¹¹ Sommerset, I., Walde, C.S., Bang Jensen, B., Wiik-Nielsen, J., Bornø, G., Oliveira, V.H.S., Haukaas, A. og Brun, E. *Fiskehelse rapporten 2021*, Veterinærinstituttet, 2022, s. 16.

¹² Tørud, B., Bang Jensen, B., Gåsnes, S., Grønbech, S. og Gismervik, K., *Dyrevern i settefiskproduksjonen - SMÅFISKVEL*, Veterinærinstituttet, 2019.

¹³ Gåsnes, S., Oliveira, V.H.S., Gismervik, K., Ahimbisibwe, A., Tørud, B., Bang Jensen, B., "Mortality patterns during the freshwater production phase of salmonids in Norway," *Journal of Fish Diseases* 44(12): 2083-2096, 2021.

¹⁴ Sommerset, I., Walde, C.S., Bang Jensen, B., Wiik-Nielsen, J., Bornø, G., Oliveira, V.H.S., Haukaas, A. og Brun, E. *Fiskehelse rapporten 2021*, Veterinærinstituttet, 2022, s. 21.

¹⁵ Fiskeridirektoratet, "Laks, regnbueørret og ørret - Settefiskproduksjon: Antall klekket yngel etter fylke", tabell, URL: fiskeridir.no, oppdatert 13. oktober 2022.

¹⁶ Fiskeridirektoratet, "Laks, regnbueørret og ørret - Settefiskproduksjon: Tap av yngel i produksjonen av laks, regnbueørret og ørret etter fylke", tabell, URL: fiskeridir.no, oppdatert 13. oktober 2022.

¹⁷ Rykhus, K. (Sjømat Norge), Epost til Dyrevernalliansen, 4. mars 2019.

Fra et dyrevelferdsperspektiv fremstår det problematisk at den store dødeligheten i settefiskfasen ikke belyses i større grad enn i dag. Dagens praksis, hvor så mye som en fjerdedel av individene som inngår i produksjon enten dør eller avlives før sjøsetting, er både etisk uforvarlig og et klart tegn på et underliggende velferdsproblem. Dødeligheten hos lakseyngel, som i 2021 kan anslås til 25,6 prosent, mangler også sidestykke innenfor norsk husdyrhold.

Storfe

Sjømat Norge hevder i sitt innspill til departementet at dødeligheten hos storfe var 14 prosent i 2020. Dette medfører ikke riktighet. Vi antar at dette tallet kan være hentet fra Animalias statistikk over dødelighet i andel av utrangerte dyr i melkeproduksjon¹⁸, men dette blir dessverre misvisende.

For det første må det differensieres på kjøttfe og melkekyr, ettersom dette er to helt forskjellige produksjoner som heller ikke opererer med de samme definisjonene på kalv og ungdyr. For det andre er utrangerte dyr de dyrene som blir slaktet av en annen årsak enn at de primært skulle til slakt, f.eks. alder, sykdom, skade, ledd i bruksopplegg. Dette er altså dyr som er tatt ut av produksjon, men ikke nødvendigvis fordi de er syke, skadd eller døende. Det kan være så enkelt som at en bonde har for mange dyr. Matfisk blir ikke utrangert på samme måte.

Ku- og geitekontrollen, som utgis av Tine, inneholder mer detaljert informasjon om dødelighet i melkeproduksjon. Her fremgår det at andelen melkekyr som er registrert som enten "avlivet og kondemnert" eller "død" var 2 prosent i 2020.¹⁹ Tine fører også statistikk over antall kreperte og døde kalver, og våre beregninger anslår at dødeligheten hos levendefødte kalver og ungdyr i melkeproduksjon var 5,6 prosent i 2020.²⁰ Gjennomsnittet for de siste fem årene er henholdsvis 2,1 prosent og 5,3 prosent.

Dyr	Dødelighet 2021 (%)	Dødelighet 2020 (%)	Dødelighet 2019 (%)	Dødelighet 2018 (%)	Dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Ungdyr - melkeproduksjon	5,6	5,6	5,2	5,3	4,8	5,3
Kyr - melkeproduksjon	2,3	2,0	2,1	2,1	2,0	2,1

For kjøttfe er statistikken dessverre mangelfull, og med Animalia som kilde har vi kun lyktes i å oppdrive tall for dødelighet hos ungdyr. Andelen dyr som døde før 180 dager ble i 2020 oppgitt til 3,6 prosent, med et gjennomsnitt på 3,9 prosent de siste fem år.²¹

Dyr	Dødelighet 2021 (%)	Dødelighet 2020 (%)	Dødelighet 2019 (%)	Dødelighet 2018 (%)	Dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Ungdyr - kjøttfe	4,1	3,6	4,1	4,1	3,7	3,9

Selv om vi ikke har funnet tall på dødelighet hos voksne kjøttfe, finner vi det rimelig å anta at dødeligheten hos voksne kjøttfe ikke vil være langt større enn den vi ser hos melkekyr. Hos kjøttfe vil det normalt også forventes at dødeligheten avtar etter 180 dager. Det foreligger altså ikke belegg for å hevde at andelen døde storfe, samlet sett, er 14 prosent, slik Sjømat Norge hevder i sitt innspill.

Sau

Dødeligheten innenfor sauenæringen er høy. En betydelig andel av denne dødeligheten knyttes til lammetap på beite, og det kan selvfølgelig argumenteres med at deler av tapet derfor kan sies å være utenfor røkterens kontroll. Tapstallene representerer likevel et alvorlig dyrevelferdsproblem.

Lammedødeligheten på beite er imidlertid ikke 18 prosent, slik Sjømat Norge hevder i sitt høringsvar til departementet. Sauekontrollen, som utgis av Animalia, oppgir at 4,8 prosent av alle fødte lam ble tapt på beite i 2020, og at ytterligere 3,3 prosent døde i fjøset. Dersom vi legger begge disse tallene

¹⁸ Animalia, *Kjøttets tilstand 2022 - Status i norsk kjøtt- og eggproduksjon*, 2022, s. 45.

¹⁹ TINE, "Statistikksamling fra Ku- og Geitekontrollen 2020", Årsrapport fra Helsekortordningen 2020, 2021, s. 6.

²⁰ TINE, "Statistikksamling fra Ku- og Geitekontrollen 2020", Årsrapport fra Helsekortordningen 2020, 2021, s. 18.

²¹ Animalia, *Kjøttets tilstand 2021 - Status i norsk kjøtt- og eggproduksjon*, 2021, s. 61.

sammen, var det samlede tapet 8,1 prosent dette året, som er noe lavere enn snittet på 8,5 for de fem siste årene.²²

Dyr	Dødelighet 2021 (%)	Dødelighet 2020 (%)	Dødelighet 2019 (%)	Dødelighet 2018 (%)	Dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Lam	8,3	8,1	8,5	8,3	9,1	8,5
Sau*	3,0	2,8	3,0	3,2	2,9	3,0

* Kun dødelighet knyttet til tap på beite.

Animalia oppgir dessverre ikke dødelighetstall for voksen sau, men NIBIO publiserer årlig tall fra Organisert beitebruk, hvor tapsprosent for voksen sau på utmarksbeite ble oppgitt til 3 prosent i 2020, noe som også tilsvarer snittet de siste fem årene. Den samme statistikken opererer for øvrig med et tapstall for lam på utmarksbeite på 6,5 prosent i 2020, noe som er høyere enn i Sauekontrollen, men likevel betydelig lavere enn hva Sjømat Norge har meddelt i sitt høringssvar.²³

Gris

Sjømat Norge hevder i sitt høringssvar at dødeligheten hos smågris til avvenning er 13 prosent. Av statistikken som oppgis i Ingris kan vi lese at dødelighet hos spedgris til avvenning var 12,2 prosent i 2020. I tillegg døde én prosent av smågrisen i den første perioden etter avvenning. Samlet sett innebærer dette at andelen døde ungdyr i svinenæringen var 13,2 prosent i 2020. Snittet for de siste fem årene er noe høyere, 13,5 prosent.²⁴

Dyr	Dødelighet 2021 (%)	Dødelighet 2020 (%)	Dødelighet 2019 (%)	Dødelighet 2018 (%)	Dødelighet 2017 (%)	Gj.snitt (%)
Spedgris	12,2	12,2	12,7	12,5	12,4	12,4
Smågris	1,0	1,0	1,1	1,3	1,1	1,1
Slaktegris	1,5	1,5	1,7	1,8	2,0	1,7

Dyrevernalliansen er enige med Sjømat Norge i at den høye dødelighetsraten hos de yngste grisene er et stort dyrevelferdsproblem. At en stor andel av grisene dør før avvenning har nær sammenheng med at purkene får svært store kull, noe som gir den svakeste spedgrisen dårlige odds for å overleve. Denne utfordringen er nærmere belyst i vårt høringsinnspill om velferdstiltak for gris til Landbruks- og matdepartementet.

Samtidig, selv om Sjømat Norge har rett i at andelen gris som dør på spedgrisstadiet er nær andelen døde hos sjøsatt laks, blir en slik sammenligning åpenbart misvisende. Høy dødelighet hos den aller yngste grisen bør ikke uten videre sammenlignes med høy dødelighet hos voksen, sjøsatt laks. Dersom det skal trekkes en parallell, bør den i så fall trekkes mellom dødeligheten hos spedgris og hos lakseyngel. Med et estimert tap i settefiskfasen som stabilt ligger over 20 prosent, er det også på det tidligere stadiet av produksjonen tydelig at oppdrettsnæringen befinner seg i en særstilling.

Den høye laksedødelighet i sjøfasen kan eventuelt vurderes opp mot dødelighet hos slaktegris. Som det fremgår av tabellen over, er dødeligheten hos denne grisen oppgitt å være 1,5 prosent i 2020, med et snitt på 1,7 prosent de siste fem årene.²⁵ Dette er på ingen måte sammenlignbart med dødeligheten vi finner hos laks i sjøfasen.

Konklusjon

Ved fravær av raffinerte indikatorer som effektivt kan måle individets velferd, er det vanlig å basere seg på gruppebaserte indikatorer. Dødelighet er en vanlig velferdsindikator å benytte på gruppenivå, både i landbruket og i oppdrettsnæringen. Selv om sammenhengen mellom velferd og dødelighet ikke er lineær, er det i dag bred faglig enighet om at høy dødelighet i produksjon gir en tydelig indikasjon på dårlig velferd hos produksjonsdyrene.

Det finnes ingen landbruksproduksjoner hvor så mange dyr dør i løpet av produksjonen som i oppdrettsnæringen. Dessuten er andelen dyr som dør underveis i produksjonen også betydelig

²² Animalia, "Årsstatistikk Sauekontrollen 2021", 2022.

²³ NIBIO, "Beitestatistikk for sau i utmark", URL: <https://beitestatistikk.nibio.no/nb/norge>, udatert, hentet 6. desember 2022.

²⁴ Animalia og Norsvin, Ingris - Årsstatistikk 2021, 2022, s. 7.

²⁵ Animalia og Norsvin, Ingris - Årsstatistikk 2021, 2022, s. 9.

Dyrevernalliansen

høyere innenfor fiskeoppdrett enn i alle de ulike landbruksproduksjonene, uavhengig av hvilket stadium av produksjonen vi ser til.

Hos enkelte landdyr, som gris, kan vi observere en høy dødelighet i den tidlige produksjonsfasen. Dette er et velferdsproblem som må adresseres. Samtidig er det viktig å påpeke at også oppdrettsnæringen opererer med gjennomgående høy dødelighet hos lakseyngel i settefiskfasen.

Enhver diskusjon om dødelighet hos produksjonsdyr i landbruket sammenlignet med fisk i oppdrett må basere seg på bruk av korrekte tall. En eventuell sammenligning må også foretas mellom dyr som befinner seg på tilsvarende stadium av produksjonen. Dette betyr at dødelighet hos unge produksjonsdyr på land best kan sammenlignes med dødelighet i settefiskfasen, og at dødelighet hos voksne landdyr bør sammenlignes med dødelighet for fisk i sjøfasen.

Innenfor oppdrettsnæringen har vi i mange år sett høye dødelighetstall gjennom hele produksjonsløpet. Selv om dødeligheten også er høy for enkelte kategorier av unge landdyr, kan landbruket vise til gjennomgående lave dødelighetstall hos voksne produksjonsdyr. Det er derfor høyst nødvendig å se dødelighet i oppdrettsnæringen i en særstilling, og iverksette regulerende tiltak som kan bidra til å redusere denne dødeligheten.

Med vennlig hilsen

Christian Danielsen
Politisk rådgiver
Statsviter
christian@dyrevern.no
+47 909 800 28

Vedlegg:
Dyrevernalliansen, "Utregning av dødelighet hos utvalgte produksjonsdyr", 2023.